సీరియల్

[పదమూడవ భాగము]

శాన్యోరా కళ్ళు మూతలుపడుతుండడం గమనించి వణికిపోయాను.

ఆత్రుతగా చెంపలు తడుతూ "శాన్యోరా!" అంటూ పిల్చాను.

అర్ధ స్పృహలో ఉందామె.

శరీరం చల్లగా, నా చేతికి తగిలింది.

కంగారులో ఎంత అలస్యం చేసాను.

నా వెన్నులోంచి చలిపుట్టుకొచ్చింది. ఇక ఆలస్యం అయితే నా శాన్యోరా—దక్కదు.

వణుకుతున్న చేతుల్తో, శాన్యోరాను పసిపాపలా రెండు చేతుల్లోకి ఎత్తుకొని పిచ్చివాడిలా పరిగెత్తసాగాను కారవాన్ వేపు. సగం దారిలో నాకోసం వెతుకుతున్న పాల్‌మాన్, బార్బరా సుసాన్ మొదలైన వాళ్ళు కనబడ్డారు.

“భయంకర్! శాన్యోరా కేమయింది” అన్నాడు పాల్‌మాన్ గాభరాగా చూస్తూ.

“ప్లీజ్! ముందు కాంపైన్ దగ్గరికి పదండి!” అన్నాను పరిగెత్తుతూనే.

నా వెనుకే వాళ్ళంతా పరుగెత్తసాగారు.

ఓ జీపు సీటులో అడ్డంగా పడుకోబెట్టాను శాన్యోరాని! “మిస్టర్ పాల్‌మాన్! వేరీజ్ ది డాక్టర్? వెంటనే ‘క్లోరమీన్’ లోడ్ చేసి ఇంజెక్షన్ పట్రమ్మని చెప్పండి. ఐ వాంట్ క్విక్ యాక్షన్ ప్లీజ్!”

అరిచాను ఆయాసంగా.

“వచ్చేస్తున్నాడు భయంకర్! లోడ్ చెయ్యడం పూర్తి..” అన్నాడు పరిగెట్టుకుంటూవచ్చి పాల్‌మాన్.

అతని మాటలు పూర్తవకుండానే డాక్టర్ వచ్చాడు చేతిలోని లావుపాటి హైపోడెర్మిక్ సిరెంజితో.

“డాక్టర్ క్విక్!” అన్నాను. శాన్యోరా గౌనుపైకి తొలగించి కుడితొడవేపు చూపిస్తూ.

డాక్టర్ వెనువెంటనే పొడవాటి సూది ఆమెతొడలో గుచ్చాడు.

మెల్లిగా సిరెంజి నొక్కాడు డాక్టర్. మందు ఖాళీ అయింది. సిరెంజి సూది నెమ్మదిగా బయటికి వచ్చింది.

"అందరూ తప్పుకోండి. ఆమెకు కాస్త గాలి తగల నివ్వండి" కేకలు పెడుతున్నాడు పాల్ మాస్, జీపు చుట్టూ మూగిన పరివారాన్ని తరుముతూ.

డెట్టాల్ దూదితో—ఇంజెక్షన్ చేయబడిన ప్రాంతాన్ని రుద్దుతూ మౌనంగా ఉండిపోయేను.

డాక్టర్ శాన్యోరా చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకొని పల్స్ చూస్తూన్నాడు.

క్షణాలు భారంగా దొర్లుతున్నాయి.

పదినిమిషాలు అయిపోయింది. "డాక్టర్" అన్నాను బొంగురు కంఠంతో.

"భయంకర్! గుండె నీరసంగా కొట్టుకుంటోంది" అన్నాడు డాక్టర్ ఎడంచేత్తో నుదుటిమీద చమటను తుడుచుకుంటూ.

"డాక్టర్! దయచేసి సరిగ్గా చూడండి! ఆమె బ్రతికి తీరాలి" అన్నాను నీరసంగా, ఆర్ద్రాగా.

డాక్టర్ కొన్నిక్షణాలు వెయిట్ చేసి మళ్ళీ స్టెత స్కోపు అందుకున్నాడు.

శాన్యోరా ముఖంలోకి చూస్తూ—అలిసిపోయిన హృదయంతో పిచ్చాడిలా కూర్చుండిపోయాను. పాల్ మాస్ గైడ్ జైరీ నా భుజాలు రాస్తూ ఏవో ధైర్య వచనాలు చెబుతున్నారు. అవి నాకు వినపట్టంలేదు.

"మిస్టర్ భయంకర్! యిప్పుడు హార్ట్ బీట్ లో మార్పు వచ్చింది. అయితే గుండె విపరీతంగా కొట్టుకుంటోంది. ఇది మంచి లక్షణం కాదు" చెప్పాడు డాక్టర్ యింకా పరీక్ష కొనసాగిస్తూ.

నాకు పిచ్చెక్కిపోతోంది.

"డాక్టర్! యింతకీ కరెక్ట్ డోస్ యిచ్చారా? అసలు అది కోరమిన్ ఏనా?" అడిగాను బెంగగా, అతని వేపు చూస్తూ.

ఏ భావం లేకుండా, మౌనంగా నా వేపు చూసి, మళ్ళీ పరీక్షలో మునిగిపోయాడు డాక్టర్!

మరో పది నిముషాలు గడిచాయ్!

ఇప్పుడు డాక్టర్ కళ్ళు మెరుస్తున్నాయ్.

"మిస్టర్ భయంకర్! ఐ యామ్ వెరీ హాపీ! యిప్పుడు ఆమె హార్ట్‌బీట్ నార్మల్‌లో వుంది. కొద్దిసేపట్లో కళ్ళు తెరుస్తుందామె. ఇక గాభరా పడనక్కరలేదు" చెప్పాడు ఉత్సాహంగా పైకిచూస్తూ.

నా కళ్ళలో ఆనంద బాష్పాలు నిల్చాయి. "థాంక్యూ వెరీ మచ్ డాక్టర్! మీ ఋణం తీర్చుకోలేను. పైగా రూడ్‌గా మాట్లాడాను క్షమించండి."

"ఇట్సాల్ రైట్ భయంకర్! మీకు పేషెంట్ పై వున్న ఆత్రుత అప్యాయత-ఆవేదన మిమ్మల్నలా మాట్లాడించాయ్. నేను పట్టించుకోలేదు. గుడ్ లక్!" అంటూ వంగి జీపులోంచి బయటకి కదిలాడు డాక్టర్.

శానోర్వాకింకా స్పృహ రాలేదు.

అసలు ఎందుకు అన్నిసార్లు పిస్తోలు పేల్చిందామె? ఎవరిమీద...? తప్పించుకొన్న ఆటవికుడు ఒకడే కదా? అతను ఏమయ్యాడు...?? కోరమిన్ ఫలితం యిచ్చింది...

శానోర్వా కళ్ళు నులుముకుంటూ లేచి కూర్చుంది...

ఎందుకో ఛాతీమీద చెయ్యి వేసుకొని ఊపిరి బిగించింది...

నేను ఏదో అడగబోతుండగా—ఆమె భళ్ళున వాంతి చేసుకుంది.

ఆమెను బలంగా పట్టుకుని, ఎవరో అందిచ్చిన మంచి నీళ్ళ గ్లాసు అందుకుని ఆమెకు పట్టించాను.

"శాన్యోరా! ఆర్ యూ ఓ. కే." అన్నాను వీపు నిమురుతూ.

శాన్యోరా చిన్నగా దగ్గి, తల ఊపింది... "య్యెస్ డియర్! థాంక్యూ..."

అంతలో పాల్ మావ్ వేడివేడి కాఫీ కప్పుతో వచ్చాడు. బలవంతంగా దాన్ని శాన్యోరా చేతిలో పెట్టాను.

బాండేజీ వేయబడ్డ కుడిచేత్తో అందుకోబోయి, చెయ్యి నెప్పి పుట్టడంవల్ల—ఎడంచేత్తో తీసుకొని వేడి కాఫీని రెండు గుక్కలు తాగి యిచ్చేసిందామె. అప్పటికి కొంచెం తేరుకున్నట్లయింది.

శాన్యోరా కంఠం అర్ధనీరసంగా పలికింది.

"భయంకర్! నువ్వు వెంటాడుతున్న ఆటవికుడు ఓ వృక్షంవద్ద మాయమయ్యాడు. రక్తపు మరకలు చెట్టుమీద దాకా వెళ్లి ఆగేయి. ఎలా మాయమయ్యాడో నీకర్థం కాలేదు. అందుకే సరిగ్గా పరీక్షించడానికి నువ్వు చెట్టెక్కించావ్..."

"య్యెస్ - శాన్యోరా! తర్వాత మనిద్దరి పిస్టల్స్ నుపయోగించి పదకొండు షాట్స్ పేల్చావ్. నాకేం అర్థంకాలేదు. పైగా నీ "ముంజేతికి"కి విషపుబాణం గుచ్చుకోవటమేమిటి? తీరగ్గా పరిశోధిద్దామంటే నువ్వు ప్రమాదంలో పడ్డావ్. గైడ్ జైకీ ఉదహరించిన కోరమిన్—అమృతంలా పనిచేసి నిన్ను బ్రతికించింది. థాంక్ గాడ్ యు బోర్న్ ఎగైన్."

కాన్స్టోరా మెల్లిగా—బాండేజ్ వేయబడిన కుడి చేత్తో బాబ్డ్ హెయిర్ వెనక్కి తోసుకుంది. తల ఊపుతూ మెల్లిగా పలికింది. “అవును భయంకర్! నువ్వు ఊహించని విషయం—నువ్వేకాదు ఎవ్వరూ ఊహించలేని సంఘటన అక్కడ జరిగింది.”

“ఏమిటమ్మా అది?” ఉత్సుకతను చంపుకోలేక ఆసక్తిగా ముందుకు వంగి అడిగాడు డాక్టరు.

అందరూ కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నారు...

“వినండి” కొద్దిపాటి ఉత్తేజస్వరంతో అన్నది.

“రెండో ఆటవికుడు దాకున్నది ఎక్కడో కాదు. ఆ చెట్టు తొర్రలో!! దాన్ని తొర్ర అంటే సరిపోదు... అది చెట్టులో ఏర్పర్చిన ఓ గుహ!! లేకపోతే_ఇల్లు. అలా_ఆ మహావృక్షంలో_మధ్యభాగాన్ని_లోపలికంతా దొల్చి_డొల్లలా చేసి, నివాసయోగ్యంగా మార్చడానికి ఎంతో నైపుణ్యం కావాలి.

అంతేకాదు. మరో భయంగొలిపే రహస్యం...!

ఆ చెట్టులోపల వున్నది_గాయపడ్డ రెండో ఆటవికుడొక్కడే కాదు!!

మొత్తం పదిమంది బాసుంటో ఆటవికులు విల్లంబులతో విడిదిచేసివున్నారు. ఆ కన్నంలోంచి - నేను లోపలికి వరుసగా షూట్ చేసాను ముందిగా.

ముదట—ప్రవేశకన్నం కప్పెట్టి చెట్టును మంటలతో నాశనం చేసి—ఆ బాసుంటో దుర్మార్గుల్ని సజీవదహనం చేద్దామనిపించింది—కాని ఆ వృక్షం కాలితే ఈ అడివి అంతా అగ్నికి ఆహుతి అయ్యే అవకాశంవుంది. అందుచేత తప్పనిసరిగా చెయ్యి తొర్రలో పెట్టి కాల్చవలసివచ్చింది

ఆ సందర్భంలో ఎదురైన ఎదురు దెబ్బ యిది'' అంది కాన్స్యేరా శుష్కహాసం చేసి—బాండేజి చెయ్యి మాపుతూ—

''మిస్టర్ భయంకర్! మీరిద్దరూ దేవుళ్ళలా మా కారవాన్‌లో చేరి మమ్మల్ని కాపాడేరు. జీమా స్ప్రింగ్స్ లోంచి నీరు టాంకర్‌లోకి నింపబోతున్నప్పుడు—అపాయాన్ని గుర్తించి నువ్వు బార్బరానూ, కాన్స్యేరానూ చటుక్కున తోసి కాపాడకపోతే వారిద్దరూ మరణించి వుండేవారు. తర్వాత మనమూ చంపబడేవాళ్ళం. నీకు కృతజ్ఞత లెలా చెప్పాలో తెలియటంలేదు'' అన్నాడు పాల్‌మాన్ ఆర్ద్రకంఠంతో.

''డియర్ ప్రొఫెస్సర్! అప్పుడే శత్రువులను మనం జయించలేదు. పూర్తిగా వాళ్ళను మనం చంపలేదు. అస్సలు వాళ్ళ కేంద్రనివాసం ఎక్కడో మనకు తెలియదు. అంతేకాదు. కొంతమంది బానుంటోలను మనం చంపాం. ఆటవికులది పాముపగ. మిగతావారు కక్షగట్టి మనల్ని పిచ్చిగా తరిమే అవకాశం లేకపోలేదు. సో, ముందున్నది మరింత ప్రమాదం.

నేను మీలో మనిషిని. మనం క్షేమంగా మాసమ్ తెగవారిని చేరుకున్నప్పుడు మీరే కృతజ్ఞతలు చెప్పినా స్వీకరిస్తాను. దయచేసి ప్రయాణం ప్రారంభించండి. మరో అరగంట జర్నీ చేసి ఈ ప్రాంతాలకు బాగా దూరంగా వెళ్ళాలి. ఇప్పటికే చీకటి పడింది'' అన్నాను.

తల ఊపుతూ అక్కడ్నించి పాల్‌మాన్, ప్రయాణ సన్నాహాలు చేయడానికి కదిలాడు.

* * *

వాటర్ టాంకర్ ట్యూబుల్ని డిస్కనెక్ట్ చేస్తున్నారు పని కుర్రాళ్ళు. వాహనాలన్నీ సిద్ధమౌతున్నాయ్.

ఎక్కడ్నించో—నటి బార్బరా హడావుడిగా వచ్చి, నన్ను రాసుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది. ఆ రాసుకోటంలో ఓ చీటీ నా కోటుజేబులో నేర్పుగా దోపడం గమనించాను.

అంతా క్షణంలో జరిగిపోయింది.

బార్బరా చర్య—నాకర్థం కాలేదు.

ఏమిటా చీటీ?

ఏముందందులో?

అటూఇటూ చూసేను.

అందరూ పనుల్లో వున్నారు.

శాన్యోరా, పాల్‌మాన్‌తో నవ్వుతూ మాట్లాడుతోంది...

'కాల్ ఆఫ్ నేచర్' కోసం వెళ్ళినట్లు ఓ చెట్టు వెనక్కి వెళ్ళాను.

మెల్లిగా జేబులోంచి బార్బరా — దోపిన చీటీ బైటికి తీసాను.

మడతలు విప్పాను.

"మెడియర్ భయంకర్! నీ దగ్గిర పాల్‌మాన్ యిచ్చిన వాచీవుంది. రాత్రి నైట్‌కాంప్‌లో 'సరిగ్గా' ఒంటిగంటకు నా గుడారానికి రా. చక్కని బహుమతి నీ కోసం ఎదురుచూస్తోంది."

అంతే వుందా చీటీలో. చీటి చింపకుండా, మడతపెట్టి కోటుజేబులోకి తోసాను.

ఎవరూ నన్ను గమనించలేదని నిర్ధారించుకొని వాహనాల వేపు నడిచేను.

మరుక్షణం తర్వాత పాల్ మావ్ పొలికేక వినబడింది.

"గెట్ రెడీ ఎవ్వరీ బడీ!"

*　　　*　　　*

అర్ధరాత్రి దాటుతోంది...

గుడారాలు వరుసగా వృత్తాకారంలో వేయబడ్డాయి.

నా కోరికమీదట—కాంప్ మధ్యగా జనరేటర్ లైటు వెలగడంలేదు. కారణం ఆ లైటు వేసివుంచడంవల్ల ఆటవికులను ఆకర్షించడమౌతుంది. అందుకే పాల్ మావ్ ని కోరాను రాత్రివేళ లైటు వెయ్యవద్దని. ప్రతి గుడారం లోపలా అవసరమైనంతవరకూ గుడ్డిలాంతరు దీపాలు వెల్గించుకోవచ్చు. ప్రతి ఒక్కరి ప్రక్కమీదా తలగడ క్రిందా టార్చిలైటు వుంటుంది. గుడారంలో ఎంతమంది వున్నా, ఒక్కొక్కరికీ ఒకొక్క పిస్తోలు లేక రైఫిల్ సప్లయి చేయబడింది.

పద్మంలా ఉన్న ఆ గుడారాల బయట సాయుధులైన నలుగురు గార్డులు చక్కర్లు కొడుతూ ఉంటారు.

మాకు కేటాయించబడ్డ గుడారంలో నేనూ శాన్యోరా కాంప్ కాట్ల మీద పడుకొని ఉన్నాం. మా మధ్యన-లాంతరు వెలుగు అర్ధ చీకటిని పారద్రోలుతోంది.

తెల్లటి నైట్ గౌన్ లో మెరిసిపోతూ శాన్యోరా తల క్రింద మోచేయి పెట్టుకొని-కబుర్లు చెప్తోంది.

(సశేషము)